

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา พ.ศ.
นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา พ.ศ.

☒ กฎหมายใหม่

☐ แก้ไขเพิ่มเติม

☐ ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา

๒.๒ เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้บุคคลมีสิทธิรวมตัวกันเพื่อจัดตั้งเป็นองค์กรและให้รัฐพึงส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและการเผยแผ่หลักธรรมของพระพุทธศาสนาเถรวาท เพื่อให้เกิดการพัฒนาจิตใจและปัญญา และต้องมีมาตรการและกลไกในการป้องกันมิให้มีการบ่อนทำลายพระพุทธศาสนาและพระภิกษุสามเณรไม่ว่าในรูปแบบใด และพึงส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนมีส่วนร่วมในการดำเนินมาตรการหรือกลไกดังกล่าวด้วย สมควรที่รัฐและพุทธศาสนิกชนจะดำเนินการเพื่อให้เกิดการรวมตัวกันจัดตั้งองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา และสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา เพื่อให้การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้เจริญมั่นคงสืบไป

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

☒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

☐ ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

โดยที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้บุคคลมีสิทธิรวมตัวกันเพื่อจัดตั้งเป็นองค์กรและให้รัฐพึงส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและการเผยแผ่หลักธรรมของพระพุทธศาสนาเถรวาท เพื่อให้เกิดการพัฒนาจิตใจและปัญญา และต้องมีมาตรการและกลไกในการป้องกันมิให้มีการบ่อนทำลายพระพุทธศาสนาและพระภิกษุสามเณรไม่ว่าในรูปแบบใด และพึงส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนมีส่วนร่วมในการดำเนินมาตรการหรือกลไกดังกล่าวด้วย สมควรที่รัฐและพุทธศาสนิกชนจะดำเนินการเพื่อให้เกิดการรวมตัวกันจัดตั้งองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา และสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา เพื่อให้การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้เจริญมั่นคงสืบไป

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา พ.ศ. มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. กำหนดบทนิยามเพื่ออธิบายความหมายของถ้อยคำที่ใช้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓)

๒. กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนามีสิทธิรวมกันดำเนินการเพื่อจัดตั้ง สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๔)

๓. กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่จะรวมตัวกันดำเนินการต้องไม่มีวัตถุประสงค์ ขัดแย้งต่อหลักธรรมตามพระพุทธศาสนา ไม่ถูกรวบงำโดยหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพรรคการเมือง (ร่างมาตรา ๕)

๔. กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่ประสงค์จะเข้าร่วมจัดตั้งหรือเป็นสมาชิก ของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาให้แจ้งสถานะความเป็นองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ไว้ต่อนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๖)

๕. กำหนดให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยมอบหมายเป็นนายทะเบียนกลาง มีหน้าที่รับแจ้งสถานะความเป็นองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาได้ทั่วราชอาณาจักร และมีหน้าที่อื่นตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด และมีหน้าที่รับแจ้งสถานะความเป็นองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาภายในจังหวัดนั้น (ร่างมาตรา ๗)

๖. กำหนดให้บุคคลที่เห็นว่าองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่ได้แจ้งไว้ มีลักษณะไม่ถูกต้อง ตามมาตรา ๕ มีสิทธิยื่นคำคัดค้านพร้อมทั้งหลักฐานต่อนายทะเบียนกลางได้ และเมื่อนายทะเบียนกลางได้รับคำคัดค้าน ให้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงแล้ววินิจฉัยโดยเร็ว หากเห็นว่าองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนานั้นมีลักษณะไม่ถูกต้อง ตามมาตรา ๕ ให้เพิกถอนการรับแจ้งพร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ร้องและองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องทราบ ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของนายทะเบียนกลางให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๘)

๗. กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาไม่น้อยกว่าห้าสิบองค์กรมีสิทธิเข้าชื่อกันแจ้งต่อนายทะเบียนกลางเพื่อเป็นผู้เริ่มก่อการในการจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๙)

๘. กำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและดำเนินการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกำหนดให้มีความเป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้อาณัติหรือการครอบงำหรือการสั่งการไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพรรคการเมือง (ร่างมาตรา ๑๐)

๙. กำหนดให้เมื่อจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาแล้ว ให้คณะผู้เริ่มก่อการจัดทำ ร่างข้อบังคับสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและเรียกประชุมสมาชิกภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศการจัดตั้งในราชกิจจานุเบกษา เพื่อดำเนินกิจกรรมจัดทำข้อบังคับสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา เลือกตั้งประธานและคณะกรรมการนโยบายของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา กำหนดนโยบาย แนวทางหรือแผนงาน เกี่ยวกับการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา และกิจการอื่นที่คณะผู้เริ่มก่อการเห็นสมควร (ร่างมาตรา ๑๑)

๑๐. กำหนดให้การจัดทำข้อบังคับสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาต้องมีเรื่องที่ระบุไว้ในมาตรานี้เป็นอย่างน้อย (ร่างมาตรา ๑๒)

๑๑. กำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา มีอำนาจดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ตามมาตรานี้ นอกจากที่ได้กำหนดไว้ให้มีอำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ (ร่างมาตรา ๑๓)

๑๒. กำหนดให้เป็นหน้าที่ของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาในการจัดให้มีการประชุม สมาชิก เพื่อรายงานผลการดำเนินงานของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและรับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอันจะยังประโยชน์แก่การส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา และการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๑๔)

๑๓. กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยที่จะเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นรายปีเป็นการจ่ายขาดให้แก่สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ร่างมาตรา ๑๕)

๑๔. กำหนดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ตามระยะเวลาที่สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา กำหนด แต่ต้องไม่เกินสามปี (ร่างมาตรา ๑๖)

๑๕. กำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคเผยแพร่ให้ประชาชนทราบและเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เพื่อทราบภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน (ร่างมาตรา ๑๗)

๑๖. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๘)

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. กรมการศาสนา
๒. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
๓. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๕. วิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล
๖. มหาเถรสมาคม
๗. พุทธสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
๘. องค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก (พ.ส.ล.)
๙. ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
๑๐. ประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนามีสิทธิร่วมกันดำเนินการเพื่อจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาไม่น้อยกว่าห้าสิบองค์กรมีสิทธิเข้าชื่อกันแจ้งต่อ นายทะเบียนกลางเพื่อเป็นผู้เริ่มก่อการในการจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและดำเนินการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้มีความเป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้อาณัติหรือการครอบงำหรือการสั่งการไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพรรคการเมือง

๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยที่จะเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นรายปีเป็นการจ่ายขาดให้แก่สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา

๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กำหนดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ตามระยะเวลาที่สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา กำหนด แต่ต้องไม่เกินสามปี

๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคเผยแพร่ให้ประชาชนทราบและเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เพื่อทราบภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

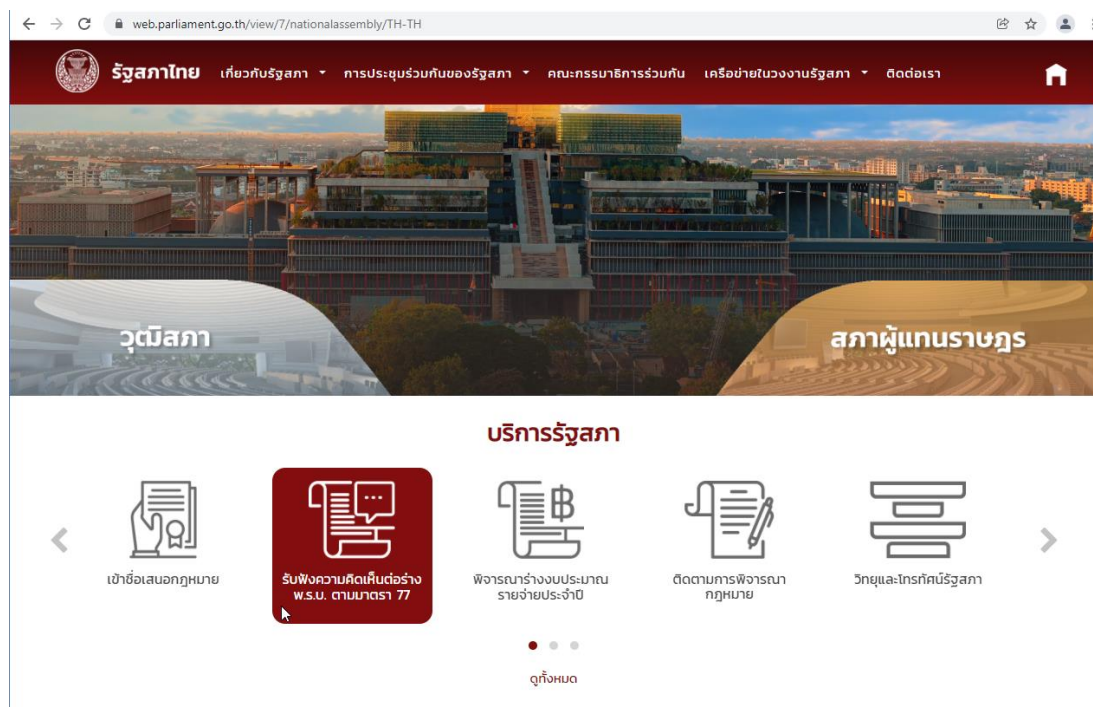
๗. ท่านมีความคิดเห็นประเด็นอื่น ๆ อย่างไรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๕ รวมระยะเวลา จำนวน ๙๙ วัน

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

parliament.go.th/section77/survey_detail.php?id=234

 **การรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง พ.ร.บ.
ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญ**

หน้าแรก ร่างพระราชบัญญัติ รายงานผลการรับฟัง เกี่ยวกับเรา ติดต่อเรา

ร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา พ.ศ.
นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ

รับฟังตั้งแต่วันที่ 9 มิถุนายน 2565 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2565

สถานะ: **ปิดรับความคิดเห็น** ขณะนี้มีผู้แสดงความคิดเห็นแล้ว 5 คน

ร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา พ.ศ.

ประเภทร่าง เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร **เป็นร่างการเงิน**
เสนอโดย นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้บุคคลมีสิทธิร่วมกันเพื่อจัดตั้งเป็นองค์กรและให้รัฐพึงส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและการเผยแผ่หลักธรรมของพระพุทธศาสนาเถรวาท เพื่อให้เกิดการพัฒนาจิตใจและปัญญา และต้องมีการจัดการและกลไกในการป้องกันมิให้มีการบ่อนทำลายพระพุทธศาสนาและพระภิกษุสามเณรไปไว้ในรูปแบบใด และพึงส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการหรือกลไกดังกล่าวด้วย สมควรที่รัฐและพุทธศาสนิกชนจะดำเนินการเพื่อให้เกิดการรวมตัวกันจัดตั้งองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา และสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา เพื่อให้การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้เจริญมั่นคงสืบไป

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

- ๑) กรมการศาสนา
- ๒) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
- ๓) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ๔) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- ๕) วิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล
- ๖) มหาเถรสมาคม
- ๗) พุทธสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
- ๘) องค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก (พ.ส.ล.)
- ๙) ยูวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

๕ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

มีผู้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ จำนวน ๔๖๔ ราย และมีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๕ ราย โดยมีรายละเอียดผู้แสดงความคิดเห็นดังนี้

(๑) เพศ

ชาย จำนวน ๕ คน

(๒) อายุ (ปี)

๒๐ หรือต่ำกว่า จำนวน ๑ คน

๒๑ – ๓๐	จำนวน ๑ คน
๓๑ – ๔๐	จำนวน ๑ คน
๕๑ – ๖๐	จำนวน ๑ คน
๖๑ ขึ้นไป	จำนวน ๑ คน

(๓) ระดับการศึกษา

มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	จำนวน ๑ คน
ปริญญาตรี	จำนวน ๑ คน
สูงกว่าปริญญาตรี	จำนวน ๓ คน

(๔) อาชีพ

รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	จำนวน ๒ คน
ข้าราชการบำนาญ	จำนวน ๑ คน
นักเรียน/นักศึกษา	จำนวน ๒ คน

(๕) ท่านเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ในฐานะใด

ประชาชนทั่วไป	จำนวน ๕ คน
---------------	------------

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนที่ได้แสดงความคิดเห็นมี จำนวน ๓ ราย

ประกอบด้วย

- ๑) กรมการศาสนา
- ๒) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
- ๓) พุทธสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้เป็นรายประเด็นดังนี้

๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนามีสิทธิร่วมกันดำเนินการเพื่อจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วยกับการกำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนามีสิทธิร่วมกันดำเนินการเพื่อจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ความเห็นจากเว็บไซต์รัฐสภา เห็นด้วย จำนวน ๕ คน) - เห็นด้วย (พุทธสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์)	-

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาไม่น้อยกว่าห้าสิบองค์กรมีสิทธิเข้าชื้อกันแจ้งต่อ นายทะเบียนกลางเพื่อเป็นผู้เริ่มก่อการในการจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เหมาะสมที่กำหนดให้องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาไม่น้อยกว่าห้าสิบองค์กรมีสิทธิเข้าชื้อกันแจ้งต่อนายทะเบียนกลางเพื่อเป็นผู้เริ่มก่อการในการจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ความเห็นจากเว็บไซต์รัฐสภา เหมาะสม จำนวน ๕ คน) - เห็นด้วย (พุทธสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์)	-

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาเป็นนิติบุคคลมีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและดำเนินการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้มีความเป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้อาณัติหรือการครอบงำหรือการสั่งการไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพรรคการเมือง

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เหมาะสมที่กำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาเป็นนิติบุคคลมีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาและดำเนินการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้มีความเป็นอิสระไม่อยู่ภายใต้อาณัติหรือการครอบงำหรือการสั่งการไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ (ความเห็นจากเว็บไซต์รัฐสภา เหมาะสม จำนวน ๕ คน) - เห็นด้วย (พุทธสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์)	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

พุทธสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เห็นด้วยแต่ควรเพิ่มความว่า “องค์กรเอกชน คณะบุคคล หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด”

๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยที่จะเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นรายปีเป็นการจ่ายขาดให้แก่สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เหมาะสมที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยที่จะเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นรายปีเป็นการจ่ายขาดให้แก่สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา (ความเห็นจากเว็บไซต์รัฐสภา เหมาะสม จำนวน ๕ คน)	- ไม่เห็นด้วยที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย แต่ควรกำหนดให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงวัฒนธรรม เนื่องจากกระทรวงวัฒนธรรมมีหน้าที่ส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาโดยตรงอยู่แล้ว (พุทธสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์)

๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กำหนดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ตามระยะเวลาที่สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนากำหนด แต่ต้องไม่เกินสามปี

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เหมาะสม ที่กำหนดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาตามระยะเวลาที่สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนากำหนดแต่ต้องไม่เกินสามปี (ความเห็นจากเว็บไซต์รัฐสภา เหมาะสม จำนวน ๕ คน)	- ไม่เห็นด้วย ควรมีการประเมินทุกปี (พุทธสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์)

๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคเผยแพร่ให้ประชาชนทราบและเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เพื่อทราบภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เหมาะสมที่กำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาจัดทำรายงาน ผลการปฏิบัติงานประจำปี ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคเผยแพร่ให้ประชาชนทราบและเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เพื่อทราบภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน (ความเห็นจากเว็บไซต์รัฐสภา เหมาะสม จำนวน ๕ คน) - เห็นด้วย (พุทธสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์)	-

๗. ท่านมีความคิดเห็นประเด็นอื่น ๆ ใดเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้

กรรมการศาสนา เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติ โดยมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

๑. การกำหนดบทนิยามเพื่ออธิบายความหมายของถ้อยคำที่ใช้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓) ควรเพิ่มข้อความในคำนิยามว่า

๑.๑ “กิจการพระพุทธศาสนา” ให้รวมถึงด้านศาสนพิธีและศาสนธรรม

๑.๒ “องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา” ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตั้งแต่ ๑๕ คน ขึ้นไป ควรกำหนดให้บุคคลธรรมดานั้นต้องเป็น “พุทธศาสนิกชน” ด้วย

๒. องค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนามีสิทธิร่วมกันดำเนินการเพื่อจัดตั้งสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาตามพระราชบัญญัตินี้ได้ (มาตรา ๔) เห็นว่า ประเทศไทยในปัจจุบันมีผู้นับถือพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทและมหายาน รวมถึงจีนอนัมนิกาย ซึ่งมีหลักปฏิบัติที่แตกต่างกัน จึงควรกำหนดว่าเป็นพุทธศาสนานิกายเถรวาทและมหายาน

๓. การกำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาเป็นอิสระจากหน่วยงานรัฐและพรรคการเมือง (มาตรา ๑๐) โดยให้มีอำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่จัดตั้งแล้วยังมีอำนาจดำเนินการ มาตรา ๑๓ (๑) ที่กำหนดให้ควบคุมครองและพิทักษ์สิทธิของพระภิกษุสามเณร รวมตลอดทั้งเสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาต่อคณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีข้อคิดเห็นว่า การดำเนินงานดังกล่าวอาจมีความซ้ำซ้อนกับหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานรัฐที่มีภารกิจด้านพระพุทธศาสนาในปัจจุบัน เช่น สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และกรรมการศาสนา

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจาก

๑. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลักการและเหตุผลที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐ ด้านการทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ อีกทั้งยังไม่ขัดต่อหลักการในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แต่หลักการและเหตุผลดังกล่าว มีความซ้ำซ้อนกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักของประเทศที่มีภารกิจและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ในการดำเนินงานทำนุบำรุง ส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ให้การอุปถัมภ์ คุ้มครองและส่งเสริมพัฒนางานพระพุทธศาสนา

๒. วัตถุประสงค์ตามร่างพระราชบัญญัติ ในการกำหนดให้มีองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนานั้น เป็นเรื่องที่เอกชนสามารถดำเนินการได้เองอย่างมีประสิทธิภาพอยู่แล้วในรูปแบบของสมาคมหรือมูลนิธิ อันเป็นรูปแบบนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัตินี้จึงอาจเป็นการจัดตั้งหน่วยดำเนินงานที่ซ้ำซ้อนกับนิติบุคคลตามกฎหมายที่มีการใช้บังคับอยู่ ณ ปัจจุบัน

๓. จากข้อ ๑ และ ๒ การดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้จึงอาจเป็นการสร้างภาระงานให้กับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และทำให้เกิดความสับสนเปลืองในการใช้ประมาณแผ่นดินเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติ ทั้งที่มีหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เฉพาะเจาะจงดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวอยู่แล้ว

๔. การกำหนดให้องค์กรและสภาองค์กรตามร่างพระราชบัญญัติไม่ผูกครอบงำโดยหน่วยงานของรัฐ อาจเป็นการตัดโอกาสของหน่วยงานภาครัฐในการเข้าไปตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรและสภาองค์กรตามร่างพระราชบัญญัติ ให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้บุคคลมีสิทธิรวมตัวกันเพื่อจัดตั้งเป็นองค์กรและให้รัฐพึงส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและการเผยแผ่หลักธรรมของพระพุทธศาสนาเถรวาท เพื่อให้เกิดการพัฒนาจิตใจและปัญญา และต้องมีมาตรการและกลไกในการป้องกันมิให้มีการบ่อนทำลายพระพุทธศาสนาและพระภิกษุสามเณรไม่ว่าในรูปแบบใด และพึงส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนมีส่วนร่วมในการดำเนินมาตรการหรือกลไกดังกล่าวด้วย สมควรที่รัฐและพุทธศาสนิกชนจะดำเนินการเพื่อให้เกิดการรวมตัวกันจัดตั้งองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา และสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา เพื่อให้การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้เจริญมั่นคงสืบไป

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

☒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

“มาตรา ๔๒ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สหกรณ์สหภาพ องค์กร ชุมชน หรือหมู่คณะอื่น

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรม อันทึของประชาชนหรือเพื่อการป้องกันหรือจัดการกีดกันหรือการผูกขาด”

“มาตรา ๖๗ รัฐพึงอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ในการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่ นับถือมาช้านาน รัฐพึงส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและการเผยแผ่หลักธรรมของพระพุทธศาสนาเถรวาทเพื่อให้เกิดการพัฒนาจิตใจและปัญญา และต้องมีมาตรการและกลไกในการป้องกันมิให้มีการบ่อนทำลายพระพุทธศาสนาไม่ว่าในรูปแบบใด และพึงส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนมีส่วนร่วม ในการดำเนินมาตรการหรือกลไกดังกล่าวด้วย”

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

เมื่อมีประกาศใช้บังคับร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา พ.ศ. จะเป็นผลให้มีสภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา เพื่อให้การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้เจริญมั่นคงสืบไป

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

-ไม่มี-

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. การกำหนดให้สภาองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาเป็นอิสระจากหน่วยงานรัฐและพรรคการเมือง (มาตรา ๑๐) โดยให้อำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่จัดตั้งแล้วยังมีอำนาจดำเนินการ มาตรา ๑๓ (๑) ที่กำหนดให้ความคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของพระภิกษุสามเณร รวมตลอดทั้งเสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนาต่อคณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง การดำเนินงานดังกล่าวอาจมีความซ้ำซ้อนกับหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานรัฐที่มีภารกิจด้านพระพุทธศาสนาในปัจจุบัน เช่น สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และกรมการศาสนา

๒. ร่างพระราชบัญญัติมีหลักการและเหตุผลที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐ ด้านการทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ อีกทั้งยังไม่ขัดต่อหลักการในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แต่หลักการและเหตุผลดังกล่าว มีความซ้ำซ้อนกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักของประเทศที่มีภารกิจและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ในการดำเนินงานทำนุบำรุง ส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ให้การอุปถัมภ์ ค้ำครองและส่งเสริมพัฒนางานพระพุทธศาสนา จึงอาจเป็นการสร้างภาระงานให้กับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และทำให้เกิดความสับสนเปลืองในการใช้ประมาณแผ่นดินเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติ ทั้งที่มีหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เฉพาะเจาะจงดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวอยู่แล้ว

๓. วัตถุประสงค์ตามร่างพระราชบัญญัติ ในการกำหนดให้มีองค์กรส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา นั้น เป็นเรื่องที่เอกชนสามารถดำเนินการได้เองอย่างมีประสิทธิภาพอยู่แล้วในรูปแบบของสมาคมหรือมูลนิธิ อันเป็นรูปแบบนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติจึงอาจเป็นการจัดตั้งหน่วยดำเนินงานที่ซ้ำซ้อนกับนิติบุคคลตามกฎหมายที่มีการใช้บังคับอยู่ ณ ปัจจุบัน จึงอาจเป็นการสร้างภาระงานให้กับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และทำให้เกิดความสับสนเปลืองในการใช้ประมาณแผ่นดินเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติ ทั้งที่มีหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เฉพาะเจาะจงดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวอยู่แล้ว

๔. การกำหนดให้องค์กรและสภาองค์กรตามร่างพระราชบัญญัติไม่ถูกรอบงำโดยหน่วยงานของรัฐ อาจเป็นการตัดโอกาสของหน่วยงานภาครัฐในการเข้าไปตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรและสภาองค์กรตามร่างพระราชบัญญัติ ให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

☐ มี ☒ ไม่มี

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

☒ มี ☐ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น เพื่อเป็นมาตรการและกลไกในการป้องกันมิให้มีการบ่อนทำลายพระพุทธศาสนาและพระภิกษุสามเณร และส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนมีส่วนร่วมในการดำเนินมาตรการหรือกลไกดังกล่าว เพื่อให้การอุปถัมภ์และค้ำครองพระพุทธศาสนาให้เจริญมั่นคงสืบไป

๘. บทกำหนดโทษ

☒ ไม่มี
☐ โทษทางอาญา
☐ โทษทางปกครอง
☐ โทษปรับเป็นพินัย
☐ โทษอุกฤษณ์

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๕

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร